

DE STER VAN NEDERLAND

15 APRIL 1934

No. 8

39e JAARGANG

»Ik zal ulieden herders geven naar mijn hart, die zullen u weiden met wetenschap en verstand.«
Jeremia 3:15.

DE NIEUWE APOSTEL, OUDERLING CHARLES ALBERT CALLIS

Op de eerste vergadering van de 104e halfjaarlijksche conferentie van de Kerk, gehouden te Salt Lake City, Utah, op 6 October 1933 stelde President Heber J. Grant aan de leden der Kerk den naam van Ouderling Charles A. Callis voor, om de opengekomen plaats in het Quorum van de Twaalven, tengevolge van het overlijden van Ouderling James E. Talmage, in te nemen. Dit voorstel werd door de gansche vergadering eenparig ondersteund.

Ouderling Callis aanvaardt dit verantwoordelijk ambt, welberekend voor de taak, welke hem te wachten staat. Hij werd geboren in Dublin, Ierland, op 4 Mei 1865. Enkele jaren daarna stierf zijn vader, en zijn moeder

en haar kinderen verhuisden naar Liverpool, Engeland. Hier werd de jonge Charles, toen hij 8 jaar was, gedoopt en bevestigd tot lid der Kerk.

Twee jaar later emigreerde hij met zijn moeder, een broeder en twee zusters naar Utah en de familie vestigde zich te Bountiful. Na hier drie jaar gewoond te hebben, vertrok de familie naar Coalville, waar Ouderling Callis woonde, totdat hij op zending werd geroepen naar de Zuidelijke Staten, zeven en twintig jaar geleden.

Ouderling Callis ging in 1893 op zending naar Engeland en presideerde, na in verscheidene deelen van dat zendingsveld gearbeitet te hebben, de laatste acht maanden van zijn zending over het Iersche district.

Na zijn zendingswerk te hebben volbracht, keerde hij naar Coalville terug en werkte in verschillende Kerk- en hulporganisaties, terwijl hij gedurende negen jaar „Stake“-Overziener was van de J.M.O.O.V.

In September 1902 huwde Ouderling Callis met Grace E. Pack van Kamas, Utah, welk huwelijk in de Salt Lake Tempel voltrokken werd. In 1906 werd hij met zijn vrouw op zending geroepen naar de Zuidelijke Staten, en na het Evangelie gedurende anderhalf jaar in Florida gepredikt te hebben, werd hij geroepen, om over de Zuidelijke Staten te presideeren als opvolger van Ouderling Ben. E. Rich. Sinds dien tijd hebben zij in dat ambt gearbeitet. Het Hoofdkantoor van deze zending is te Atlanta, Georgia. Ofschoon zijn zendingsveld de laatste jaren in grootte verminderd is door het openen van nieuwe zendingen in die streek, is de zending in het zuidelijk deel der Vereenigde Staten onder de bewame leiding van president Callis in aantal, sterkte en aanzien toegenomen. De zending heeft nu meer dan 14.000 leden en er zijn 46 vertakkingen en 120 volledig georganiseerde Zondagsscholen.

Ouderling Callis heeft gedurende de laatste kwart-eeuw de liefde en ondersteuning genoten van de duizenden zendelingen, die onder zijn leiding en toezicht hebben gewerkt en wordt door de kerkleden in de Zuidelijke Staten bemind en geëerd. Zijn toespraken zijn bronnen van vreugde en inspiratie voor degenen, die het voorrecht hebben hem te hooren. Hij aanvaardt zijn nieuwe plichten als een apostel der Kerk met de liefde en achting van allen, die hem kennen en het geloof en vertrouwen van de Heiligen over de geheele wereld.

De volgende toespraak van Ouderling Callis werd gehouden in den Tabernakel te Salt Lake City, gedurende de jaarlijksche conferentie der Kerk, in April 1933:

Ik bid nederig, dat de Heere mij zal willen zegenen in de enkele dingen, welke ik zal zeggen.

Met al mijn broeders en zusters verheug ik mij in de tegenwoordigheid en raadgevingen van President Heber J. Grant. We danken den Vader voor President Grant's herstel van zijn ziekte. Met

geheel mijn hart en ziel ondersteun ik alle Algemeene Autoriteiten der Kerk, en ik gevoel, dat de wil van God is bekend gemaakt in het geestelijk belang van het volk, door het kiezen van deze twee voortreffelijke broeders, J. Reuben Clark en Samuel O. Bennion, voor de roepingen, waarvoor zij zijn aangesteld en ondersteund.

In de oude Joodsche Talmud is een geschiedenis van Elia en een zekeren rabbi, die op reis gingen en aankwamen aan het huis van een armen man, wiens eenige bezittingen waren een vrouw en een koe. De goede menschen maakten het den vreemdelingen zoo prettig mogelijk. Den volgenden morgen echter stierf de koe. De rabbi verwonderde zich erover en vroeg aan Elia een verklaring.

Elia zeide: „Met betrekking tot den ouden man, die ons zoo gastvrij heeft ontvangen: het was besloten dat zijn vrouw dien nacht zou sterven, maar als belooning voor zijn vriendelijkheid nam God de koe inplaats van zijn vrouw. Zeg daarom niet tot den Heere wat doet gij, maar zegt in uw hart: Moet niet de Heere van de geheele aarde recht doen?”

Ik geloof, broeders en zusters, dat de malaise, waarvoor de menschen vertwijfeld en verbijsterd staan, een vermomde zegen is. Ik geloof, dat in deze nationale en wereld-ramp het goede te vinden is, dat streeft naar bevrijding en overwinning. Het kan zijn, dat we de lessen van tegenspoed zullen leeren en uit deze wolk als betere mannen en vrouwen te voorschijn zullen treden. De verschrikkingen van een wereldoorlog zijn waarschijnlijk door deze malaise afgewend. God doet alle dingen voor het beste.

Er is nooit een tijd in de geschiedenis der Kerk geweest, waarin van de Laterdaagsche Heiligen vereischt werd meer standvastig het Evangelie te prediken en uit te leven dan vandaag.

Een atheïst zeide eens, dat hij en zijn metgezellen hoopten het Christendom omver te werpen door het familie-altaar van gebed neer te halen. In een tehuis zonder gebed wordt het zaad van ongelooft gezaaid. Maar in een tehuis waar gebed is, waar de familie ootmoedig rond het gebedsaltaar te zamen komt, vermeerdert het geloof; liefde voor God en den mensch rijst in het menschelijk hart. Wij leeren dat in deze groote catastrophie: zonder God zijn wij niets.

Ik geloof in het Boek van Mormon. Het is het woord van God. In dit heilig verslag worden wij gewaarschuwd, dat de belofte van een hooge bestemming eener natie haar niet zal redden, indien een natie God vergeet. Het trotsch vertrouwen in hun bestemming redde de naties van het verleden niet van hun zelfverwoesting. We mogen prat gaan op onze pracht en glorie van de schitterende zending van onze eigen republiek, maar tenzij de liefde van Jezus Christus bij al onze handelingen wordt afgesmeekt, tenzij de geest van Christus de overheersching in ons hart heeft en onze daden doortrikt, zullen deze beloften voor

een glorieuze bestemming, zoover ons betreft, falen, zooals dit het geval is geweest bij de naties van het verleden.

Naties kunnen niet bestaan, waar het familie-altaar van gebed wordt terneder geworpen. Geen volk kan lang materieel bestaan, wanneer het niet erkent en gelooft, dat Jezus Christus de God der geheele aarde is.

Moroni, gaf in het begin der vijfde eeuw deze plechtige waarschuwing aan het volk, dat leefde in die dagen:

„Dit komt tot u, o gij heidenen, opdat gij de bevelen Gods moogt weten, opdat gij u moogt bekeeren en niet voortgaan in Uwe boosheden totdat de volheid komt, opdat gij niet de volheid van de wraak Gods over u brengt, zooals de inwoners van het land tot hiertoe gedaan hebben.” (Ether 2 : 11).

In God alleen is onze hoop. „Hij kan de zonde niet met de geringste mate van goedkeuring aanzien”.

Broeders en zusters, ik getuig tot u, dat ik van den bodem van mijn hart weet, dat het Evangelie waar is; ik weet, dat Jezus mijn Verlosser is, de Christus, de Zoon van den levenden God.

Ik weet ook, door dezelfde macht — de gave des Heiligen Geestes — dat Joseph Smith een verkoren profeet was, een ziener en een openbaarder, een man, dien God heeft verwekt om een machtig werk tot stand te brengen. Ik heb de manifestatie van God's macht op President Grant gezien. We hebben deze macht geopenbaard gezien in de bediening van al de profeten van God in deze, de bedeeeling van de volheid der tijden.

God zegene ons met reinheid van hart en eenheid van doel, en versterke ons door het geloof, hetwelk hij ons door zijn profeten heeft gegeven, bid ik nederig, in den naam van Jezus Christus, Amen.

HOE MEN LEERT ONDERWIJZEN

(Vervolg van blz. 60)

Les 7

HOOFDSTUK VI

(Wij komen nu aan een bespreking van het tweede punt in de lesvoorbereiding, op blz. 303 van „De Ster” van 1 October 1933 n.l. „Het ordelijk schetsen van een lesgeraamte”).

Het ordelijk schetsen van een lesgeraamte

Een les voorbereiden is geen gemakkelijke zaak, vooral voor die leeraars, wien hun roeping nog nieuw is. Vele menschen denken, dat het louter lezen van een aangegeven hoofdstuk een voorbereiding inhoudt, maar voor den succesvollen leeraar is dit voorafgaand lezen slechts de beginstap in het proces. Een doelmatige voorbereiding brengt de volgende vragen met zich :

1. Welk doel zal ik kiezen uit het mij ten dienste zijnde materiaal als het onderwerp van mijn werk voor vandaag?
2. Hoe zal ik rond dat doel een feiten-lichaam bouwen, waardoor het als een fundamenteele waarheid in het leven komt vast te staan?
3. Hoe zal ik de weer te geven waarheden toelichten, zoodat zij zullen slaan op de ondervindingen van de jongens en meisjes?
4. Hoe zal ik me er van verzekeren, dat de leden der klas van de gedachte zullen uitgaan, om de leeringen van den dag in practijk te brengen (d.i. van de les van dien dag).
5. Welke vragen dien ik te stellen teneinde de belangrijkste punten der les naar voren te brengen?

Het doel van dit hoofdstuk dan is de beschouwing van een der grondslagen van goed onderwijs — het vraagstuk van organisatie.

Hoe een lesgeraamte te schetsen is een der grond-overwegingen in het onderwijs. Inderdaad is het te betwijfelen of er een meer waardevol bezit is dan de bekwaamheid om het lesonderwerp duidelijk te schetsen. Het stelt den leeraar niet alleen in staat om systematisch tewerk te gaan, en verzekert hem daarbij de duidelijkheid en juiste behandeling van de les, maar het maakt het voor de klas zoo gemakkelijk en belangrijk om de bespreking te volgen.

Organisatie in zaken beteekent hetzelfde als het opmaken van een schets bij het onderwijs. Zooals het doel het eindpunt is, dat wij willen bereiken, zoo beteekent een schets de route, die we zullen nemen, om tot dat doel te geraken. De schets is eenvoudig het opmeten en in kaart brengen van den weg, voordat het constructiewerk begint.

Zoo nu en dan maakt een leeraar bezwaar tegen het opmaken van een schets op grond van het feit, dat het te mechanisch is — dat het de ongedwongenheid en de uitstraling van den Geest des Heeren teniet doet.

Maar er is geen reden om aan te nemen, dat de Geest des Heeren niet beter een recht pad kan volgen dan een kronkelweg, en het maken van een schets is eenvoudig het klaarmaken van een rechte baan, waarover het onderwerp behandeld zal worden. Een schets is in geen geval een plaatsvervanger voor inspiratie — wij hebben altijd de inspiratie des Heeren bij ons onderwijs noodig — maar het is een waarborg, bij wijze van voorbereiding, dat de leeraar(es) zijn (of haar) deel gedaan heeft en dan met een goed geweten en geloof kan vragen om dien geestelijken gids, waarop hij dan aanspraak heeft. Het feit, dat „orde de wet des hemels is” duidt aan, dat er geen goddelijk gebod is tegen het plan- en schets-opmaken.

Zeer vaak doen zich bij het maken van een schets twee moeilijkheden voor: 1e. dat de schets zoo ingewikkeld wordt gemaakt, dat ze eerder hindert dan helpt bij de verduidelijking van het

onderwerp; 2e. dat de leeraar zoo schets-vast wordt, dat zijn leering mechanisch en gekunsteld wordt. Zulk een leeraar geeft duidelijk de ware beteekenis van de aanhaling weer „De letter doodt. maar de geest maakt levend”.

Maar indien de schets eenvoudig wordt gemaakt — wanneer ze slechts wordt beschouwd als een geraamte, waarop de les gebouwd moet worden — dan is ze welhaast het grootste bezit, hetwelk een leeraar kan hebben. Wellicht kunnen we de zaak het duidelijkst maken, door het proces van het schetsklaar maken eener les te volgen, en de daarin te nemen stappen aan te geven.

Veronderstelt, dat ons gevraagd wordt om een les over Gebed voor te bereiden. Houdt in gedachten, dat we bij zulk een voorbereiding de problemen voor oogen houden, welke aan het begin van dit hoofdstuk zijn genoemd: het doel, de toelichting, de toepassing enz., maar houdt ook in gedachten, dat een elk van deze onderwerpen in volgorde zal worden opgenomen en we op het oogenblik ons het eerste bezighouden met de vraag: „Hoe kan ik een les over Gebed organiseeren?” Laat ons ook aannemen, dat wij deze les voorbereiden voor jonge mannen en vrouwen van ongeveer 20 jaar.

Het eerst van alles moet ik bepalen, waarom ik het onderwerp Gebed zal behandelen. Met het feit voor oogen, dat het onderwerp „het Doel” in het voorgaande hoofdstuk reeds breedvoerig is besproken, zullen we aannemen, dat ons doel in deze les zal zijn, om gebed tot een levensgewoonte te maken.

Stap no. 1 is dan, de keuze van een *oogmerk* — een gezichtspunt voor de gedachten der les.

Stap no. 2 is de keuze van den algemeenen gedachtengang over dit onderwerp. Gedachten — ideeën — zijn het materiaal, waaruit goede lessen gemaakt worden. Toch zijn velen van ons zoo armzalig in ons denken, dat we niet verder gaan dan de gewone alledaagsche dingen welke van slechts gering belang zijn en bitter weinig geestdrift verwekken, zoowel bij den leeraar als bij de leerlingen.

Onderwijs vereischt nauwgezette pogingen om rijkelijk voorbereid te zijn. Zulk een voorbereiding sluit in zich een geschikte collectie data. Vier voorname bronnen zijn voor alle leeraars beschikbaar en hierop dient voortdurend den nadruk te worden gelegd. Het zijn:

1. *Denken*. Het is verrassend, welke ideeën naar voren komen, wanneer we ons er werkelijk toe aanzetten, om over een probleem grondig na te denken. De wet van de gedachtenverbinding zal altijd doorgang vinden, wanneer wij ze slechts een kans willen geven. De eene gedachte brengt de ander naar voren, totdat een geheele trein in het bewustzijn tot stand komt. Maar het vereischt „stoom”, om dien trein in beweging te brengen.

Te allen tijde zijn groote mannen in staat geweest om nieuwe

gedachten voort te brengen, en goede leeraars dienen zich dezelfde bekwaamheid eigen te maken. Uw beste ideeën voor uw onderwijs zullen uw *eigene* zijn — zij vertegenwoordigen u — en onderscheiden uw onderwijs. Gaat na, welke nieuwe persoonlijke ideeën u kunt toevoegen aan de aanwijzing van de huidige les over Gebed.

2. *Lezen*. Een tweede groote ideeën-oorsprong is goede boeken. Er is practisch geen onderwerp, waarover geen uitstekend materiaal beschikbaar is. Door goede boeken kan de leeraar zijn eigen ideeën verrijken, en de verrijking van gedachte, idealen en gewoonten maken het onderwijs-wezen uit. Iedere leeraar dient geregeld en rijkelijk te lezen.

(Wordt vervolgd.)

WEDSTRIJDWERK

Werken en denken en leeren is leven.

Wie hier niet werkt, is zijn plekjen op aard,

Wie daar niet denkt, is het leven niet waard.

En om te leeren is 't leven gegeven.

Leeren en leeren is d' eeuwige taak

Die noch de knaap, noch de grijsaard verzaak'.

Zoo zong de Genestet reeds vele jaren geleden. Hoe zou hij zich verheugd hebben, als hij had kunnen verkeerden temidden van een groep jonge menschen, zooals in onze O.O.V. te vinden is.

Hij begreep ten volle de waarde der werkzaamheid van den Geest in de goede richting.

Nu, wij begrijpen deze waarde ook. Veel is er te doen: naar alle richtingen kunnen de talenten ontplooid worden. Houdt hoog de leuze van 1933—1934 en het resultaat van het wedstrijdwerk zal al het achter ons liggende weer overtreffen!

Over winnen en verliezen spreken we niet. Het laatste wedstrijdwerk heeft bewezen, dat er door de werkers reeds veel in die richting is geleerd.

Laten we nog eens het gedichtje lezen in de „Ster” van 1 Juni 1933:

„Gij hebt gewonnen en ik heb mij verblijd”, enz. en dan **Aan den Arbeid!**

Nu reeds dient er flink gespaard,

En de beurs goed nagekeken,

Elken cent bijeengegaard,

Op 't Junifeest mag geen ontbreken!

T. C. H.

VOOR JONGE OOGEN

Waarom de batterij niet werkte

Tegenwoordig weten haast alle kinderen iets van de wonderen der electriciteit en dat zij langs de draden loopt, die men voor haar spant, hoewel niemand precies begrijpen kan hoe. En weet je wel, dat ze er ook van houdt, langs de spieren en zenuwen van ons lichaam te loopen, zoowel als over een draad? zoodat, wanneer menschen elkanders hand vasthouden in een kring en één van hen een electricische draad aanraakt, zij allen een schok krijgen.

Er was eens een onderwijzeres die met de jongens en meisjes van haar klas dikwijls heel veel pret had met een proefneming. Die onderwijzeres had een kleine batterij, welke alleen maar gemaakt was om jongens en meisjes te vermaken en niet sterk genoeg was om iemand letsel te berokkenen. (Je weet wel dat de electricische stroomen tegenwoordig zóó sterk zijn, dat iedereen heel voorzichtig behoort te wezen, geen electricische draad aan te raken). De jongens en meisjes plachten een kring te vormen en elkanders hand vast te houden, terwijl zij die bij de batterij stonden de handvatsels vastgrepen, aan de uiteinden van de draad. Wat was het een pret, de schok te voelen: een soort van tintelende gewaarwording, die allen „Au!” deed zeggen. Soms deed het wel een beetje zeer, maar toch was het prettig.

Op een keer vormden zij weer een kring en grepen de jongens, die het dichtst bij de batterij stonden, de handvatsels vast en iedereen wachtte er op, dat al de anderen zouden opspringen. Maar niemand sprong op en niemand zeide: „Au!”. De onderwijzeres vroeg zich af, waarom niet. En toen zij langs den kring keek, zag zij dat twee jongens elkander niet bij de hand hielden. Toen begreep zij het, want als de kring verbroken is, weigert de electricische stroom. „Waarom houdt je elkaar niet bij de hand?” vroeg zij. En de jongens zeiden: „O, wij houden niet van elkaar!” Dat bedierf alles! Twee jongens hielden elkaar niet bij de hand, omdat zij niet van elkander hielden. De electriciteit, hoe gewikst zij ook is, kon niet over de gaping in den kring heenspringen.

Weet je wel, kinderen, dat er heel veel dingen zijn, welke alléén maar gedaan kunnen worden wanneer de menschen hand-in-hand werken. Dat is het geval in het huisgezin, in de school en in de Kerk; en er is heel veel dat wij met elkander moeten doen en wij moeten hand-in-hand werken. En dikwijls loopt er iets spaak, alleen maar omdat iemand niet hand-in-hand werkt. Iemand houdt niet van iemand anders. En wat dient er dan gedaan te worden, denk je?

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: T. EDGAR LYON - Assistente: JOHANNA A. RIET.

OPPERHEERSCHAPPIJ VAN GOD OF CHAOS

door Joseph F. Merrill

Niet lang geleden lazen wij in een Londensche courant, dat een spreker in de „Assembly of the National Council of Evangelical Free Churches” het volgende zeide :

„De geheele ondervinding van onze natie en haar tegenwoordige toestanden laten ons de onontkomelijke keuze : „Opperheerschappij van God of chaos”. Is „keuze”, zooals hier gebruikt, te sterk? Wij gelooven van niet. Indien de Gulden Regel niet méér leiding geeft in de aangelegenheden van menschen en naties dan vandaag het geval is, dan ziet de toekomst er zekerlijk donker uit.

Maar kunnen de menschen den Gulden Regel aanvaarden en in praktijk brengen en de twee groote geboden verwerpen? Waarschijnlijk niet. Maar wanneer de menschen de leeringen van Jezus aannemen en in toepassing brengen in hun leven, dan moeten zij gelooven in het bestaan van den Vader en daarom in de broederschap der menschen. En het is slechts, wanneer dit geloof een levend geloof wordt in de menschen, dat de Gulden Regel een leidende factor wordt in hun leven.

Nu schijnt de toekomst steeds somberder te worden, totdat het uitzicht ten laatste geheel verduisterd is. Hebzucht, zelfzucht, eerzucht en vrees schijnen langzamerhand in elk land overheerschend te worden. Hoe kan vrede komen zonder gerechtigheid? Maar hoe kan gerechtigheid bestaan zonder liefde? En hoe kan liefde algemeen worden, wanneer God geheel buiten beschouwing wordt gelaten? Onmogelijk. Daarom schijnt het ons toe, dat de voren genoemde doctor gelijk had, toen hij zeide, dat wij God dienen te aanvaarden of een chaos.

„Nu”, zal iemand vragen, „waarom dienen we werkelijk tusschen deze dingen te kiezen? De wereld is altijd vooruitgegaan en de beschaving over het geheel, is steeds hoogerop gekomen en God is toch niet als de heerschende beschouwd”. Laten we nu eens veronderstellen, dat dit waar is. We moeten echter toegeven, dat de toestanden nooit te voren zijn geweest zooals ze nu zijn. De algemeene hoogte van intelligentie was onder de menschen nimmer zoo als nu. We leven in een wereld van overvloed. Er is een

overvloed van voedsel en toch hebben er millioenen honger. We bezitten de middelen, om allen van onderdak en kleding te voorzien en andere dingen, welke noodig zijn voor het welzijn der geheele menschelijke familie en toch zijn er ontzaglijk veel menschen in ieder land, die lijden door gebrek aan deze dingen.

De menschen zijn in deze tijden te intelligent en de menigte weet te veel en bezit te veel macht om dit lijden lang te zullen verdragen. De meeste weldoordachte menschen schijnen dit als een feit te erkennen, eveneens de tegenwoordige regeerders der landen, en sommigen van hen aarzelen niet om dit te zeggen. Vandaar dat ieder land betrokken is bij het vraagstuk, hoe bestendigheid en zekerheid daar binnen en buiten te vestigen.

Er schijnt nu algemeene instemming te bestaan over de stelling, dat vrede daar binnen en zekerheid daar buiten dient gegrondvest te zijn op het beginsel van „sociale gerechtigheid”. Maar hoe kan dit tot stand komen? Pogingen, daartoe in het werk gesteld, hebben tot nu toe zeer weinig of in het geheel geen succes gehad, omdat persoonlijke en nationale zelfzucht, op ontelbare manieren geopenbaard, niet is prijsgegeven. En zelfzucht, zonder God, zal zich moeilijk gewonnen geven. En daarom zijn de vooruitzichten over het algemeen, dat de toestanden van kwaad tot erger zullen worden. O ja, er zal zoo nu en dan een tijdelijke stilstand zijn, wanneer dit of dat middel wordt toegepast, maar op den duur zal de massa het geduld verliezen en zal de chaos komen. Dit zal beteekenen ellende, lijden, verschrikking voor allen en den dood voor zeer veel menschen.

Satan is in dit land losgelaten. Dit zijn de „laatste dagen” en hij weet het. Hij verheugt zich in het geweeklaag van de bedroefden. Hij „werkt zelfs over” om de menschelijke verwoesting tot stand te brengen en het werk des Heeren onder de menschen te verwoesten. Maar ten laatste zal Satan overwonnen worden. Want Christus zal tot de aarde terugkeeren, gerechtigheid herstellen en in rechtvaardigheid regeeren. Intusschen zal, in hoeverre de menschen verlost zullen worden uit hun lijden en verwoesting afhangen van het feit, of zij zelfzucht, tweedracht en goddeloosheid zullen prijsgeven. De dringende noodzaak van dit uur is dan ook bekeering. Tijdelijke zoowel als geestelijke zaligheid vereischt een oprechte aanname van Jezus Christus en de inlassching in de aangelegenheden der menschen en volkeren van de door Hem onderwezen beginselen.

Derhalve roepen de ouderlingen der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen tot de geheele wereld bekeering, het eenige middel om het menschdom te verlossen van de chaos, welke anders onder alle volkeren zal ontstaan. Laat de menschen hun bijbel lezen en de goddelijk geïnspireerde profetieën bestudeeren. Des Heeren woord zal niet falen. Noach riep zijn volk tot be-

keering. Zij sloegen er geen acht op en droegen de voorzegde gevolgen ervan. In deze dagen prediken goddelijk aangestelde mannen eveneens bekeering. Indien de menschen slechts zouden willen luisteren en gehoorzamen, dan zou alles wél zijn.

HUISBEZOEKONDERWERP VOOR MEI

(Voor de Broeders)

De weg tot bekeering

Ondeugd is de vrucht van slechte gedachten en slechte vrienden. Ze groeit in de duisternis. Eenmaal in haar greep gevangen, worden de slachtoffers vastgehouden als door een octopus en ontkomen is bijna onmogelijk. Elke verwijdering van de deugd is een stap verder de duisternis in. Wat in het eerst slechts een kleine afwijking van oprechtheid gelek is vaak het begin van een reeks ondeugden, welke, indien daarin volhard wordt, oorzaak zal worden, dat men beheersching over lichaam en geest verliest, en zij neemt haar slachtoffers gevangen en brengt hen tot slavernij.

De tegenstellingen van ondeugd zijn „licht” en „waarheid”, welke de wilskracht ontwikkelen en iemand's gedachten verheffen boven de dingen der aarde tot het Goddelijke. Elke stap van de zonde af is een stap tot God. Heerschappij over zichzelf wordt vlugger tot stand gebracht door gehoorzaamheid aan wetten. 'De wet van God is een volmaakte Vrijheidswet en, indien gehoorzaamd, zal ze vanuit de duisternis tot het licht leiden en zal den bekeerling terugvoeren en verlossen.

Zij, die zich bekeeren van het kwade, zullen zich niet alleen de zegen en genade van God verzekeren, maar hun lichaam wordt gereinigd en hun dagen op aarde zullen verlengd worden. Door geloof, bekeering en nederigheid zal de zondaar zijn zonden erkennen, zich ervan afwenden, zich herstellen van kwaaddoen, en is dan in een toestand om zich van alle zonden af te wenden en geheel en al de geboden van God te gehoorzamen.

Orson Pratt, een van onze vroegere apostelen zeide zeer duidelijk : „Het zou den zondaar niet baten, zijn zonden voor God te belijden, tenzij hij besloten is, ze na te laten; het zal hem geen goed doen om berouw te hebben over het verkeerde, dat hij gedaan heeft, tenzij hij van plan is, geen kwaad meer te doen; het zou dwaas zijn, om voor God te belijden dat hij zijn medemenschen benadeeld heeft, tenzij hij alles in het werk zal willen stellen, om dit ongedaan te maken. Bekeering dan is niet slechts een het belijden van zonden, met een bedroefd, berouwvol hart, maar een vastbesloten doel, om elk verkeerd pad te vermijden”.

Dit is de ware weg tot bekeering.

VERSLAG VAN DE ROTTERDAMSCH E CONFERENTIE

(Vervolg van bl. 112).

Zondagavond 7 uur. De aanwezigen zongen te zamen lied no. 48: „De Geest Gods”, waarna Br. A. v. Buuren van Overmaas des Heeren zegen vroeg. De zangkoren van den Haag en Rotterdam zongen gezamenlijk een Engelsch loflied: „O come, let us sing”. Ouderling L. H. van Dam, ontslagen van zijn zending in dit land, sprak over de teekenen der tijden. Is tevens dankbaar, dat hij iets heeft kunnen vinden in dit leven, hetwelk meer overdenkenswaardig is, dan het vermaak, waarmede zeer veel menschen hun tijd zoeken brengen en hetwelk aan hun karakter zeer veel afbreuk doet. De tweede spreker dezer vergadering was Br. L. Barendregt van Overmaas, die op zeer duidelijke wijze ons aanmoedigde, de wetten van het Evangelie na te leven en tevens besprak, waarom degene, die ons op onze tekortkomingen wijst, onze beste vriend is.

Een muzikaal nummer volgde daarna, ten uitvoer gebracht door Zr. L. v. Gelderen (orgel) en Zr. W. Verstrate (piano). Ouderling M. H. Winward, eveneens op punt van vertrek naar huis na een eervol ontslag van zijn zendingswerk in Nederland, besprak daarna waarom liefde, broederschap en eensgezindheid in de Kerk meer beteekenen dan aardsche rijkdommen. Het zijn de schatten, welke ook aan de andere zijde van het graf voor ons dezelfde waarde zullen blijven behouden, terwijl aardsche rijkdom slechts gedurende dit aardsche leven waarde heeft.

Br. A. Hartman van den Haag toonde aan, dat de profetieën, gedaan door Daniël, Ezechiël, Jeremia en andere profeten, thans in vervulling gaan. God spreekt tot de menschen door deze teekenen der tijden en wil hun aanzeggen, dat er belangrijke dingen te komen staan. Christus' komst nadert en het is werkelijk zaak, dat de menschen hun leven daarnaar zullen inrichten.

Een gemengd kwartet van den Haag zong een lied: „I found a Friend”, waarna Br. H. Schotel van Rotterdam de volgende spreker was. De scheiding van het tarwe en het onkruid wil voor ons zeggen, dat wij te weten dienen te komen, wat ons werk in het behoud der menschen zijn zal. God geeft ons te kennen, dat al het goed, al is dit nog zoo gering, tot zijn recht zal komen. Wanneer alle menschen gelukkig zijn, dan is de geheele maatschappij gelukkig en dat zal het behoud zijn van al wat mooi, wat rein en wat schoon is. En een ieder mensch, die Gods werk wil vooruit helpen zal hiernaar streven en hiervoor zijn uiterste best doen.

De president der Zending, Th. E. Lyon sprak over de waarde van het Evangelie. Waarom bestaan naties, waarom worden zij geboren, groeien, worden zwakker en sterven weer af? Van het begin der schepping af is dit zoo geweest en thans leven wij in een tijdperk, hetwelk door den Heere als de laatste tijdsbedeeling wordt

aangeduid. De Heere is goed geweest om ons te laten weten, wat wij moeten doen om in Zijne tegenwoordigheid terug te keeren.

De wereld zal nog heel veel moeilijkheden moeten doormaken, alvorens er wederom nieuw leven op aarde zal geboren worden, en wij zullen alleen in staat zijn, daarin te volharden, wanneer wij een getuigenis van het Evangelie bezitten en daarin standvastig blijven. Wanneer wij een begeerte in ons hart zullen ontvangen om God te dienen en wij tot Hem zullen gaan met onze moeilijkheden en Hem zullen aanroepen, dan zullen wij zeker geholpen worden, door de moeilijke tijdsomstandigheden heen te komen. De boodschap van het Mormonisme is een boodschap tot zaligheid.

Nadat Ouderling M. L. de Korver nog enkele slotwoorden sprak, waarbij hij er den nadruk op legde, dat de beste zendelingen der Kerk de leden zelf zijn en ze door hun voorbeeld de Kerk dienen op te bouwen, zongen de gezamenlijke koren een Engelsch loflied: „Dark age of error”, waarna Br. J. v. d. Merwe van Dordrecht dankzegging uitsprak. Ter eere der vertrekkende zendelingen zongen daarna alle aanwezigen lied no. 133: „Looft aller heeren Heer!”

Alle vergaderingen dezer conferentie waren druk bezocht, terwijl de koren alsmede al degenen, die het muzikale gedeelte dezer vergaderingen verzorgden, er in ruime mate toe hebben bijgedragen, om deze conferentie te doen slagen.

PRIESTERSCHAPSLESSEN

Mei 1934

Eerste avond: Gebed, enz. Gemeente-Organisatie; Het zegenen van ambtenaren; Rooster van gemeente-ambtenaren. „Gemeente-Toezicht”, blz. 10-12.

Tweede avond: Gebed, enz. Twee toespraken over:

1. „De God van Israel”, „Wat Jezus leerde”, blz. 9-11.

2. „De Verstrooiing van Israel”, „Artikelen des Geloofs”, blz. 257-266.

Derde avond: Gebed, enz. De Gemeente-President; De raadgevers in het gemeentepresidentschap; „Gemeente-Toezicht”, blz. 12-15.

Vierde avond: Gebed, enz. Huisbezoekrapport. Behandeling van het huisbezoek-onderwerp voor Juni, hetwelk in „De Ster” van 15 Mei zal verschijnen.

Het doel van het bespreken van het huisbezoek-onderwerp in deze vergadering is, om den broeders een gelegenheid te geven, het onderwerp van deze les te bespreken en zichzelf voor te bereiden op meer doeltreffend onderricht gedurende het bezoek. Het is niet de bedoeling, dat de huisbezoek-broeders alleen het huisbezoek-onderwerp aan de familie voorlezen, zooals dit in „De Ster” gedrukt staat, maar dat zij de daarin vervatte boodschap zullen bespreken en waar evangelie-onderwijs zullen geven aan degenen, die zij bezoeken.

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR MEI 1934

AVONDMAALSVERS

(Leer en Verb. 27 : 2).

„... U herinnerende aan den Vader Mijn lichaam, hetwelk voor u nedergelegd was, en Mijn bloed, hetwelk voor de vergiffenis uwer zonden vergoten werd”.¹⁾

GEZAMENLIJKE OPZEGGING

(Exodus 20 : 12)

„Eert uwen Vader en uwe Moeder, opdat uwe dagen verlengd worden in het land, dat u de Heere uw God geeft”.

2½ MINUUT TOESPRAAKJES

- 6 Mei Nephi, de Scheepsbouwer.
De Reis. Boek van Mormon.
- 13 Mei **Moedersdag Programma.**
- 20 Mei Hoe Saul Koning werd.
Een groote Koning die faalde. Oude Testament.
- 27 Mei Vertrouwen in God sluit vertrouwen in de menschen in. Dit is noodig voor geestelijke gezondheid.
Wijsheid, haar aard en waarde. Evangelie Boodschappen.

Lied no. 16, „Joseph Smith's eerste Gebed” is het lied, dat gedurende de maand Mei uit het hoofd zal worden geleerd. Vierstemmig zingen is aan te bevelen.

Zondagsschool-besturen dienen toe te zien dat alles op tijd en zeer ordelijk geschiedt.

Aan het Moedersdag-programma en andere inlichtingen is Uw Zondagsschool-President bereid U te helpen.

Clyde A. Holdaway.

Reeds nu brengen we onder Uwe aandacht het grootste jaarlijksch gebeuren in de Zending, de

O.O.V.-CONFERENTIE

en wel op 7, 8, 9, 10 en 11 JUNI a.s.

1) Het verdient aanbeveling, dat degene, die de gezamenlijke opzegging leidt, eerst het eerste en een gedeelte van het tweede vers van Afd. 27 opzegt, waarna de geheele vergadering de hierboven vermelde opzegging doet.

RIJM VAN 'T ROTSGBERGTE

No. 3. Op 't Tempelplein

Op 't Tempelplein is 't rustig stil.
 't Is vrij voor wie er toeven wil,
 Haast heel den dag, en 't is er mooi,
 Vooral als lente- of zomertooi
 Geboomte, struik en plant versiert
 En zonneglans er hoogtij viert,
 Met regenboog in sproeifontein.
 Dat trekt mij aan op 't Tempelplein.

Op 't Tempelplein — 'k noem allereerst
 Den Tempel zelf, die met het teerst
 In mijn gemoed verbinding heeft:
 't Geloof in doodenschaar die léélt
 En 'k hoop te zien in Hooger Steer,
 Door één geloof, één doop, één Heer
 Gezaligd en van zonden rein.
 Dat boeit mij sterk op 't Tempelplein.

Op 't Tempelplein — daar volgt, heel groot
 En net een omgeslagen boot,
 De Tabernakel, waar de mond
 Van mannen Gods Diens woord verkondt,
 En reuzenorgel somtijds juicht
 Alsof het sympathie betuigt,
 In jubelklank of zacht refrein.
 Dat roert mij vaak op 't Tempelplein.

Op 't Tempelplein — zijt ge er bekend?
 Dan kent ge ook 't Zeemeeuwmonument:
 Gedenkzuil, die bij jong en oud
 Het voorval in herinn'ring houdt,
 Dat van gebedsverhooring spreekt,
 Van Een, Die hoort als 't harte smeekt;
 Van meeuwen op sprinkhaanfeestijn —
 Dat streelt mij steeds op 't Tempelplein.

Op 't Tempelplein staat ook de Steen
 Der Drie Getuigen: drie-in-één,
 Die staven het Nephietenboek,
 Hun door een Engel, op bezoek
 In aardsche sferen, voorgelegd:
 Zij zagen en betastten 't — écht!
 Van twijfel, schaduw daar noch schijn.
 Dat voelt mijn hart op 't Tempelplein.

Op 't Tempelplein, lest best, ziet men
 De beeltenissen staan van hen
 Die mart'laars werden voor de Kerk,
 Voor 't groote Laterdaagsche Werk:
 Van Joseph, Ziener en Profeet,
 En Hyrum, één in lief en leed,
 Twee die mij o zoo dierbaar zijn,
 En niet alléén op 't Tempelplein!

ZENDINGSNIEUWS

Overleden

VAN BREE. Op 21 Maart 1934 is te Utrecht overleden Hilleke van Bree, op den jeugdigen leeftijd van 7 jaar. Zij werd 15 Januari 1927 te Utrecht geboren en op 31 Mei 1931 door Ouderling B. la Maitre ingezegend. De begrafenis vond op Maandag 26 Maart te Utrecht plaats.

COPIER. Op 24 Maart 1934 overleed te Breukelen (Utrecht) Zuster Trijntje Copier. Zij werd op 21 December 1912 te Breukelen geboren en op 7 Februari 1932 door Ouderling W. W. Tanner gedoopt. Haar begrafenis had op Woensdag 28 Maart te Breukelen plaats.

VAN DER WERFF. Te Schiedam overleed op 4 April 1934 Broeder Pieter van der Werff. Hij werd 8 Januari 1856 te Koudam (Friesland) geboren; op 11 December 1914 door Oud. B. Postma gedoopt en 31 Januari 1920 door Oud. J. J. van Langeveld verordineerd tot ouderling. Br. van der Werff werd 7 April 1934 te Schiedam begraven.

Ontslagen

Ouderling Walle Koster is eervol van zijn zendingswerk hier te lande ontslagen. Het laatste gedeelte van zijn zendingstijd bracht hij als districts-president te Groningen door. Na enkele familieleden in Nederland te hebben bezocht, zal Ouderling Koster 26 April a.s. met het s.s. „Washington” naar huis vertrekken.

Benoemingen en verplaatsingen

Ouderling C. J. Schaap laatstelijk werkzaam te Utrecht is benoemd tot districts-president van Groningen. Hij zal met zijn vrouw, Zr. Johanna C. Schaap-Hellingman het werk in het Noorden aanvangen.

Ouderling J. M. Landwaard is van Groningen naar Utrecht overgeplaatst; Ouderling H. R. Williams van Groningen naar Rotterdam.

INHOUD

De nieuwe Apostel Ouderling Charles Albert Callis	113	Verslag van de Rotterdamsche Conferentie	124
Hoe men leert onderwijzen	116	Priesterschapslessen	125
Wedstrijdwerk	119	Zondagsschoolwerk voor Mei	126
Voor jonge oogen	120	O.O.V.-Conferentie	126
Opperheerschappij van God of chaos	121	Rijm van 't Rotsgebergte	127
Huisbezoekonderwerp v. Mei	123	Zendingsnieuws	128

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending

Abonnementsprijs per jaar bij vooruitbetaling: Nederland f3.—,

Buitenland f4.—. Afzonderlijke nummers 15 cent.